

ПАМ'ЯТКА АСПРАНТУ ПЕРШОГО КУРСУ

1. Навчання в аспірантурі – це реалізація освітньої та наукової складових освітньо-наукової програми.
2. Зміст освітньої складової регламентується навчальним планом.
3. Зміст наукової складової визначається обраною темою дослідження.
4. Вибір теми прикладного дослідження детермінується нерозв'язаною науковою задачею та практичним значенням її розв'язання. Тут важливо знати, які дослідження у межах обраної проблеми знаходяться на стадії виконання.
5. Тема дисертації, індивідуальний план роботи аспіранта, після обговорення у науковому підрозділі Інституту, в якому виконується дослідження, затверджуються вченою радою Інституту, не пізніше двохмісячного терміну після зарахування його до аспірантури.
6. Затверджена Вченою радою Інституту тема дослідження координується у Міжвідомчій раді з координації досліджень у галузі освіти, педагогіки і психології впродовж 1 місяця після прийняття позитивного рішення Вченою радою Інституту.
7. Закладені у темі неявно наукова і практична складові визначають мету дослідження.
8. На основі наявних знань, інтуїтивної догадки формулюється гіпотеза дослідження, тобто гіпотетичне припущення про наявність зв'язку між певними характеристиками чи явищами, його характер, перекриваючи при цьому в повному обсязі наукову і практичну складові мети дослідження.
9. Для доведення чи спростування сформульованої гіпотези необхідно розв'язати низку завдань дослідження. Кількість завдань не регламентується, проте доцільно їх за змістом наповнити таким чином, щоб у кількості п'яти вони перекривали увесь обсяг запланованої наукової і практичної роботи.
10. Розв'язання кожного завдання вимагає отримання відповіді на низку запитань у його межах. Кількість запитань не регламентується, проте доцільно їх за змістом наповнити таким чином, щоб у кількості десяти вони перекривали увесь обсяг запланованої наукової і практичної роботи у межах даного завдання дослідження.

11. Зібравши в одному місці тему дослідження, його мету, гіпотезу і завдання з переліком запитань для кожного з них, аспірант одержує структуру дослідження, яка є одним із звітних документів за перший курс навчання в аспірантурі.
12. Керуючись структурою дослідження, аспірант приступає до розроблення його методики, тобто своїх дій, необхідних для отримання відповідей на кожне із запитань, а разом з цим для розв'язання завдань дослідження, перевірки його гіпотези і досягнення мети – розв'язання науково-практичної задачі.
13. Щоб відповісти на кожне запитання дослідження, необхідно визначити, які факти для цього потрібно мати, у який спосіб їх можна отримати, як їх опрацювати та інтерпретувати одержаний результат.
14. Оскільки один і той же факт можна дістати з використанням різних наукових методів, то вибору останніх (у кожному окремому випадку) мають передувати обґрунтовані методологічні засади.
15. Оскільки зібрані факти (дані) можна узагальнювати, використовуючи різні математичні процедури, то вибору останніх (у кожному конкретному випадку) мають передувати обґрунтовані критерії щодо валідності узагальнених показників стосовно суті досліджуваних характеристик чи зв'язку між ними.
16. Оскільки одержані результати можна інтерпретувати (тобто переходити від кількісних відмінностей до якісного їх прояву) різним чином, то такому переходу (у кожному конкретному випадку) мають передувати обґрунтовані теоретичні засади надійності значеної трансформації.
17. Якщо зібрати в одному місці усі запитання дослідження (з фактами, методами, методологічними засадами, математичними процедурами, критеріями валідності їх використання, способами інтерпретації, теоретичними засадами для кожного з них), то одержимо методику дослідження – другий звітний документ за перший курс навчання в аспірантурі.
18. На кожному з перелічених етапів аспірант інтенсивно працює з літературою з проблеми і теми його дослідження.
19. Для опанування науковою майстерністю організовується дослідницька практика аспірантів.
20. Усе перелічене вище здійснюється за активної допомоги наукового керівника.